

Etelä-Pohjanmaan Historiatoimikunnalle.

Viime kevättalvella myönsi Etelä-Pohjanmaan historiatoimikunta Smk. 7,000;- kuluneen kesän aikana Etelä-Pohjanmaalla suoritettavia muinaistutkimuksia varten. Näistä varoista oli suunnitelman mukaisesti 1,500 markkaa varattava kertomusten laatimiseen kaivaustutkimuksista, loput käytettävä itse kenttätöihin. Ohellisen tilityksen mukaan on kenttätöihin käytetty 5,420 markkaa, jotenka Smk. 1,580;- on jäljellä. Itse Laihialla suoritettuihin kaivauksiin kului varoja jonkun verran enemmän kuin oli laskettu. Sen sijaan maisteri Toivo Vuorela ei saattanutkaan, kuten oli aikonut, ryhtyä nyt jo laatimaan karttaa ja lopullista luetteloa Laihian kiinteistä muinaisjäännöksistä, jonka työn alkamista varten rahoja oli varattu. Oma laskuni on myös vähäinen, minulle kun jäi Historiatoimikunnan töitä varten vapaaksi vain 3 päivää, jotka käytin täydentääkseni aukkoja Laihian kiinteiden muinaisjäännösten tuntemisessani. (Kun Laihialla oli asuttava suhteellisen kalliissa matkailijakodissa, olen korottanut päivärahani laskusani 75 markaksi, mutta sen sijaan en ole perinyt erikseen pienistä

*Minun on kaanul
kaivaustutkimus
kita kait 800:-*

opastuksista, puhelinsoitoista ym. senkaltaisista maksamiani kuluja. Toivottavasti Historiatoimikunta hyväksyy tämän korotuksen). Kun kertomusten laatiminen suoritetuista kaivauksista tulee ilmeisesti myös laskettua halvemmaksi, jäänee myönnetystä 7,000 markan summasta ainakin jonkun sadan markan säästö.

Kaivaustyöt Laihian Riitasearella, joita johti ylioppilas C-F. Meinander, apulaisinaan maisteri T. Vuorela ja ylioppilas A. Oja osoittivat tutkitut rauniot, yhteensä 4 kpl., hautaraunioiksi. Asemansa puolesta ne ovat todennäköisimmin pronssikautisia, mutta mitään ajalleen määrättäviä löydöksiä, joita pronssikauden haudoissa yleensäkin on sängen vähän, ei tavattu. Paitsi poltettuja luita saatiin talteen yhdestä haudasta jauhinkivi, joka viittaa ^{maan-}viljelykseen ja joka soiden ympäröimältä kallioalueelta löydettyä on jo sinänsä merkillinen, viitaten seudun hautaraunioiden syntyaikana olleen aivan toisenluontoista kuin nykyään. Yhden haudan sisärakenne poikittaisine kivirivineen oli erikoinen ja meillä uusi, muistuttaen virolaisia varhaisrautakautisia hautoja.

Edelleen tutkivat mainitut henkilöt Laihian Kiimakankaalla kaksi rautakauden hautarauniota, yhden ison, joka osoittautui aivan poikkeuksellisesti löydöttömäksi (palaneita luita lukuunottamatta), ja yhden pienen, josta tuli vähäisiä löydöksiä kansainvaellusajalta, mm. pieni solki Etelä-Pohjanmaalla harvinaista mutta muualla Suomessa vastaavan ajan löydöissä yleistä tyyppiä. Raunioista laadituilla, niiden rakennetta valaisevilla kartoilla ja profiileilla on luonnollisestikin, odottamattoman vähäisistä löydöksistä huolimatta, merkityksensä.

Maisteri T. Vuorela seurasi edelleen allekirjoittanutta apulaisena kaivauksilla ja kenttätöissä Maalahdella, Vöyrissä ja Laihialla lähes kuukauden päivät, niin että hänelle jo ensi kesänä voidaan antaa kaivauksia itsenäisesti hoidettaviksi, edellyttäen että hän on vapaa tähän työhön.

Tilityksen ohella palautan ylijäämän, Smk. 80:-, nostamistani
varoista (Smk. 5,500:-), toivoen että Historiatoimikunta aikanaan
palauttaa minulle aikaisemmat kaksi ennakkokuittiani, joista toi-
sen olen jättänyt ministeri Lahdensuolle, toisen päätoimittaja
Artturi Leinoselle.

Laskun C-F. Meinanderin laatimista tutkimuskertomuksista saanen
lähettää niin pian kuin kertomukset on minulle jätetty.

Helsingissä joulukuun 21 päivänä 1936.

A.S.